

Stanovisko Nejvyššího soudu SSR ze dne 30. 11. 1970, sp. zn. Tpj 28/70-X.

Číslo: 7/1971

Právní věta:

I. Znak "škoda nepřevyšující 1500 Kčs" je zákonným znakem přečinu podle § 3 zákona č. 150/1969 Zb. V případě, že pachatel spôsobil na cudzom majetku škodu vyššíu ako 1500 Kčs, nemôže ísť o přečin, a to bez ohľadu na to, či škodu spôsobil len jedným útokom alebo viacerými útokmi pri pokračujúcom čine. Ak pachatel' jedným útokom (napr. krádežou) spôsobil škodu vyššíu ako 1500 Kčs na majetku či v socialistickom alebo v osobnom vlastníctve, ale ak takúto škodu spôsobil pokračujúcim činom spáchaným rôznymi formami, uvedenými v § 3 ods. 1 Zákona o prečinach, treba skutok posúdiť podľa všetkých ustanovení Trestného zákona, ktoré prichádzajú do úvahy a podľa zásad o súbehu.

II. Pri opakovaní prečinov podľa § 3 ods. 1 zákona č. 150/1969 Zb. škody spôsobené jednotlivými prečinmi nemožno sčítat'.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.11.1970

Spisová značka: Tpj 28/70-X.

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Přečin

Předpisy: 150/1969 Sb. § 3 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Odôvodnenie:

Najvyšší súd pri preskúmaní súdnych rozhodnutí o prečinach podľa § 3 ods. 1 Zákona o prečinach zistil viaceré rozpaky a pochybnosti nižších súdov pri posudzovaní pokračujúcich činov, keď jednotlivými útokmi, spáchanými v rámci pokračujúceho činu, bola spôsobená škoda nižšia ako 1500 Kčs, ale v súhrne bola pokračujúcim činom spôsobená škoda vyššia ako 1500 Kčs. Tieto rozpaky sa prejavujú najmä v prípadoch, keď jednotlivé útoky, ktoré tvoria súčasť pokračujúceho činu, boli vykonané rôznymi formami uvedenými v § 3 ods. 1 zákona č. 150/1969 Zb., resp. proti rôznym formám vlastníctva.

V záujme ustálenia judikatúry súdov v uvedených otázkach vydáva trestné kolégium Najvyššieho

súdu SSR toto stanovisko:

Prepáchanie majetkových trestných činov je často príznačná skutočnosť, že jednotlivé časove či miestne izolované útoky na majetok tej istej formy vlastníctva (socialistického či osobného), tvoria dovedna sériu, v ktorej páchatelia na škodu často rôznych subjektov pokračujú spravidla až do svojho odhalenia. Podľa doterajšej praxe súdov skutočnosť, že séria útokov je spojená takými subjektívnymi a objektívnymi súvislosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že páchatel' opakovanými útokmi pokračuje v začatej činnosti, podmieňuje hodnotenie celej série ako pokračujúceho činu. V takomto prípade treba v rámci série sčítať škody spôsobené jednotlivými útokmi, a prihliadať k súhrnnej výške škody pri stanovení stupňa nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, a to aj vtedy, ak spôsobená škoda podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (značná škoda, škoda veľkého rozsahu).

Zákon o prečinoch uvedenú prax súdov nenarušuje. Za rovnakých podmienok ako pri sérii útokov, z ktorých by bol každý sám osebe trestným činom, treba i sériu útokov, z ktorých by bol každý alebo len niektorý sám osebe prečinom, považovať za jeden čin. V takomto prípade rozhodnutie o tom, či sériou tvorí trestný čin alebo prečin, vyplynie zo súčtu škôd spôsobených jednotlivými útokmi.

Ťažkosti môžu vzniknúť len v prípade, keď ide o posúdenie série útokov, z ktorých každý osobitne bol spáchaný inou formou podľa § 3 ods. 1 Zákona o prečinoch (krádež, sprenevera, podvod), resp. proti rôznym formám vlastníctva a v tomto poslednom prípade aj vtedy, ak sa tak stalo len jedným útokom, pri ktorom vznikla škoda na majetku aj v osobnom aj v socialistickom vlastníctve. I tu však ide v podstate o ťažkosti len v otázke, či sériu útokov vzhľadom na okolnosti prípadu možno považovať za pokračujúci čin alebo za opakovanie trestnej činnosti, resp. či išlo o jeden alebo o viac útokov.

Stála judikatúra súdov pre pokračujúci delikt žiada jednak jednotu objektu (v danom prípade skutočnosť, aby útoky smerovali proti cudziemu majetku), jednak jednotu subjektívneho zámeru, ktorý musí obsiahnuť aj jednotu objektu. Ak jeden z týchto znakov nie je splnený, nejde o pokračujúci delikt, ale o opakovanie deliktov. Ak podľa tejto zásady dôjde súd na základe výsledkov trestného konania k záveru, že bol spáchaný pokračujúci delikt, nebráni tomuto záveru ani okolnosť, že každý z čiastkových útokov bol spáchaný inou formou, prípadne proti inej forme vlastníctva. V takýchto prípadoch treba škody spôsobené jednotlivými útokmi sčítať a podľa súčtu škôd rozhodnúť, či ide o pokračujúci prečin podľa § 3 ods. 1 Zákona o prečinoch alebo o pokračujúci trestný čin, prípadne spáchaný podľa viacerých ustanovení Trestného zákona. Zásady pre rozhodnutie, či ide o prečin alebo o pokračujúci trestný čin, uvedené v stanovisku trestného kolegia Najvyššieho súdu SSR Tpj 28/70 por. č. IX platia, pravda, aj v tomto prípade.

Obdobne treba postupovať aj vtedy, ak jediným útokom (napríklad krádežou) bola spôsobená škoda na majetku aj v osobnom aj v socialistickom vlastníctve. Tu síce vzhľadom na to, že išlo len o jeden útok, pokračovanie v trestnej činnosti neprichádza do úvahy, avšak z podmienky, že činom bola spôsobená škoda na oboch formách vlastníctva, vyplýva nevyhnutnosť (pravda, len v prípade, že spôsobená škoda je vyššia ako 1500 Kčs alebo aj nižšia, ak však so zreteľom na iné okolnosti - porov. najmä stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu SSR Tpj 28/70 por. č. IX - ide o trestný čin bez ohľadu na výšku spôsobenej škody) posúdiť čin podľa ustanovení Trestného zákona na ochranu majetku v socialistickom vlastníctve i vo vlastníctve občanov.